

ни-ти Гръци, и учени-ти имъ отъ срѣдни-ты вѣкове, особно Бизантійскы ти писателе. Тѣи сж ся научили за Римляны ты, че сж говорили Гръцкый языкъ, та само по това безъ разборъгы зимать за Гръци и ся имжть едно съ тѣхъ. Спорядъ това, като четжть въ Бизантійскы-ты лѣтописы, каквы борбы сж имали Българе-ти съ Римляны-ты, сѣкатъ, че по тѣхъ сж играли Българскы-ты сопы, чини имъ ся, че и сега Българе-ти стоятъ на пѣтя имъ, та негы пушетъ да гонять до кждѣто тѣи съ мечтателны-ты си уснове сж намыслили да стигватъ, та ся распалватъ отъ ярость и отъ желаніе за мьстеніе, и незнажть, что чинятъ; искать да ны прѣмахижть. А на Българы-ты малко трѣбва, за да ся раздражнятъ на-възъ Гръцы-ты. Тѣи сж наричали Римляны ты Гръци, зачто-то говорили Гръцкый языкъ, и малко щжть смѣтать, че днешни-ти Гръци не сж онѣи Римляне, съ които тѣи сж имали толкова расправы, та малко повреда отъ тѣхнѣ странѣ може да докара голѣмѣ омазѣ и да поднови древнѣ-тѣ враждѣ, коѣ-то сж имали възъ Римляны-ты. Затова добрѣ бы было да ся разумѣжть и двѣ-ты страны, та да не влизать въ боряѣ, която ще бжде за тщетѣ и на едны-ты и на другы-ты, по-добрѣ е и едни-ти и другы-ти да гядають себе-си, та да ся не задѣватъ по между си.